

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककृणतिवत् (140) उद्धानि । कर्तरि कप्रत्यये श्रङ्गितः^A इति ।

(1763) “श्रण दाने च” (I-भ्वादि:-798. सक. सेट्. पर.) [अ] घटादिः । चकारात् पूर्वधात्वर्थे गतौ च इति ऊह्यम् ।

‘मितः श्रणति दानार्थे.....’ (श्लो. 92) इति देवः ।

श्राणकः-णिका, ¹श्राणकः-(श्राणकः)-णिका, शिश्राणिषकः-षिका, शंश्राणकः-णिका; श्राणिता-त्री, श्राणयिता-श्राणयिता-त्री, शिश्राणिषिता-त्री, शंश्राणिता-त्री ; (083)

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककृणतिवत् (157) ज्ञेयानि । शतरि ^Bश्रणन् इति ।

(1764) “श्रण दाने” (X-चुरादि:-1578. सक. सेट्. उभ.)

‘मितः श्रणति दानार्थे श्राणयत्यत्र गौ पदम् ॥’ (श्लो. 92) इति देवः ।

प्रायेणायं विपूर्वः । ‘—गतौ इत्येके’ इति मैत्रेयरक्षितः ।

‘मित्फलं तु पुनः श्रणयतीति हेतुमणिचि ह्रस्वः ।’ इति पुरुषकारः (श्लो. 192) ।

अत्राह क्षीरस्वामी—‘युचि प्राप्ते ‘चिन्तिपूजि—’ (3-3-105) इति चकारात् अङ् इष्यते ²कुत्सावत्, श्राणा’ इति ।

श्राणकः-णिका, शिश्राणयिषकः-षिका, श्राणयिता-त्री, शिश्राणयिषिता-त्री ;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककृणयतिवत् (159) उद्धानि ।

त्यपि-^Cविश्राण्य, ^Dविश्राणितम्, विश्राणनम्^B-युच् ।

[अ] श्रणधातोश्चौरादिकस्य हेतुमणिचोऽभावात्, स्वार्थे तु गौ ‘नान्ये मितोऽहेतौ’

(ग. सू. भ्वादिः) इति मित्वनिषेधात् न तस्यानुवादोऽयं धातुरिति माधवोऽ-

भिप्रेति ।

1. घटादित्वं सर्वसम्मतम् । तेषां मते णिजन्ते मित्वादुपधाह्रस्वो ज्ञेयः ।

2. कुत्सावदिति । यथा सूत्रेऽनुपादानेऽपि कुत्सयतेर्णिचि युचं पक्षे प्रतिषिध्य

कुत्सा इति अङ् - तद्वदित्यर्थः ।

A. ‘त्वङ्गत्खगश्रङ्गितपक्षमारुतलङ्घद्रजोराजिभिरिङ्गिताम्बरम् ।’ धा. का. 1-21.

B. ‘चणन् विषादं विशणन् विचिन्तां श्रणन् विमोहं श्न[श्र]थितोऽस्तु सद्यः ॥’

धा. का. 2-9.

C. ‘वैश्रमानि रामः परिवर्हवन्ति विश्राण्य सौहार्दनिधिः सुहृद्भ्यः ।’ रघुवंशे 14-15.

D. ‘विमथ्य विश्राणितमेतदीयं दैत्यद्विषा देवि मरुत्वदायाः ।’ या. अ. 18-101.

E. ‘कथं न शक्योऽनुनयो महर्षेः विश्राणनाच्चान्यपयस्विनीनाम् ।’ रघु. 2-54.